
PRZYKLASKAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* przyklaskãm.

Sł stp brak, Cn: przyklęskać, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. (z Cn).

Klaszcząc wyrażać pochwałę, zgodę, radość; applaudere Mącz, Cn:

Zwrot: »przyklaskać rękoma« = manibus dare plausum Cn: Applaudo fere idem quod simplex, Wefełę lie s kim/ Przipochebiam komu/ Podáyę potuchy/ Wesołości y dobrej myśli/ Przispiewawam/ Przikrzikam y prziklaskam rękoma. Mącz 303c.

Formacje współrdzenne cf KLASKAĆ.

MP